

forsamlingshusene og skrive flotte indlæg i aviserne.

Det synes vi i Fremskridtspartiet er lidt synd. Vi havde egentlig håbet, at Venstre og De Konservative ville stå fast på deres politik, også når der skulle stemmes i Folketinget.

Pia Kjærsgaard (DF):

Da Dansk Folkeparti ikke er betækningsberettiget, skal jeg kort redegøre for partiets holdning.

Jeg er også meget undrende over for, at Venstre og De Konservative endnu en gang ikke kan støtte det her forslag. Det er jo ikke første gang, det sker, og hver evig eneste gang forslaget bliver fremsat, er det faktisk de samme bemærkninger, som Venstre og De Konservative kommer med. Det synes jeg ikke er hensigtsmæssigt overhovedet.

Jeg ved ikke, om fru Birthe Rønn Hornbech har nogle underhåndsmeldinger fra indenrigsministeren om, at der skulle komme et forslag, eller om, hvornår udvalget er færdigt, for det er jo ikke første gang, vi behandler det her forslag. Jeg synes, det er sølle, rent ud sagt, at Venstre og De Konservative ikke kan støtte det, og Dansk Folkeparti vil selvfølgelig konstant gøre vælgerne opmærksom på, at det vil Venstre og De Konservative ikke, og at det ikke er særlig troværdigt.

Jeg skal give varm tilslutning på Dansk Folkepartis vegne til dette forslag fra Fremskridtspartiet og sige: Vi kunne såmænd ikke have gjort det bedre selv.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg vil gerne besvare de spørgsmål, der er stillet af fru Birthe Rønn Hornbech.

Det første lyder: Hvornår kommer der et lovforslag som opfølgning på Udvisningsudvalgets arbejde? Til det er svaret, at det kommer så hurtigt som overhovedet muligt, efter at Udvisningsudvalget har afsluttet arbejdet. Det sker omkring den 1. april, og at forestille sig, at man skulle lave et lovforslag inden da, ja, det tror jeg nok, langt de fleste ville betragte som hovedløst.

Og hvorfor er denne betænkning så ikke kommet her ved nytårstid, som vi havde håbet? Ja, det er, fordi det viser sig, at dette område simpelt hen er så dybt kompliceret, at når vi skal røre ved den fine balance, der naturligvis skal være i en så indgribende foranstaltning, som udvisning nu engang er, så skal vi være helt sikre på, at vi har fast grund under fødderne.

Men at hensigten med at nedsætte udvalget er, at vi godt vil stramme lovgivningen, ja, det fremgår jo allerede af kommissoriet. Og at vi også i regeringen er meget optaget af, at det skal ske så hurtigt som overhovedet muligt, turde også være fremgået af en anden kendsgerning, nemlig den kendsgerning, at når det gjaldt narokriminalitet, har vi taget det ud til en særlig lovbehandling, sådan at det allerede er trådt i kraft. Det er ifølge den lovgivning, at der nu ved domstolene sker udvisninger i en langt større målestok, end der har været tale om hidtil.

Det andet spørgsmål, jeg bliver stillet, er, om jeg vil give tilsagn om, at den mulighed, der er for at ophæve en udvisning, skal falde bort. Jeg kan give den oplysning, at det naturligvis er et af de spørgsmål, som Udvisningsudvalget kigger på, og i lyset af den indstilling, der kommer derfra, vil det selvfølgelig også komme til at indgå i et opfølgende lovforslag.

Det sidste spørgsmål gik på, hvordan man kan sikre sig, at der ikke kommer et slip imellem udvisningsdommen ved første instans og den eventuelle behandling, når der er anket til anden instans. Der kan jeg give den oplysning, at i den allerførste dom, der er blevet afsagt efter den nye lovgivning, har man ved berømmelsen sikret sig, at den bliver behandlet inden for den frist, der er i forbindelse med varetægtsfængslingen. Det er naturligvis vigtigt, og derfor er vi meget optaget af det.

Vi følger også meget godt med i, hvordan det går med de enkelte sager, og jeg kan som sagt understrege, at det kommer til at ske på præcis den måde, som vi vel også i fællesskab har ønsket det skulle foregå.

Birthe Rønn Hornbech (V):

For lige at gøre det helt forståeligt: Jeg hører ministeren sådan, at når det drejer sig om den første pusher, der har fået en frihedsstraf, og som har anket dommen, så er han frihedsberøvet under hele anken, sådan at han får dom, mens han er frihedsberøvet. Sådan forstod jeg ministeren. Det synes jeg er udmærket.

Jeg vil så spørge ministeren, om vi ikke kunne få det lovforslag fremsat i denne folketingssamling. Kunne ministeren ikke komme herop og love det?

Det er jo sådan, at flere af dem, der sidder i udvalget, er ministerens egne folk. Ministeren følger det og ved jo, hvad der foregår, og der kommer jo en indstilling, som vel så kan blive til et lovforslag. Kunne ministeren ikke love, at det